

Stopinje

Tako, prispeli smo. Do konca tega dolgega, dolgega leta.

Se vam ni zdelo dolgo? Bilo je, bilo. Pa uspešno tudi, če prav premislimo, pa prijetno — in neprijetno.

Takšno je bilo pač, to naše leto 1978. Izpolnilo se nam je veliko želja — veliko jih je še vedno le v mislih ali na papirju. Nekaj teh želja bomo le opremili z »novimi vidiki« ter jih pospremili v novo leto...

Se spomnite 1. januarja? Takrat se je v naši deželi zgodilo nekaj, kar je bilo za našo miselnost gotovo revolucionarno: začeli smo se nagrajevati po delu oziroma rezultatih dela. Vsaj načelno, na papirju smo odmislili »abonmaje« na osebne dohodke in vsebino kuverte podredili zgolj ustvarjalnosti, marljivosti in znanju. Na papirju, smo rekli, ponekod seveda tudi v praksi. V večini primerov pa bo letošnjemu prvemu januarju sledil še en, pa morda še kateri, kajti v praksi je nekatere reči pač težje opredeljevati in izvajati, kot se zdi ob sprejemanju načelnih stališč.

Toda, začelo se je. In to je bil, kljub vsemu, revolucionaren korak!

Kaj nam je še prineslo leto, ki se izteka?

Šiškarjem in Ljubljancem nekaj novih objektov iz samopriskovka. Pa novo križišče pri Delavskem domu, novo Celovško I — in obvoznico zaradi gradnje Celovške II...

Dobili smo tudi bližnjico iz Šiške na Vič, vendar se te ceste, Večna pot imenovane, drži tudi nekoliko neprijetnih spominov (oziroma neprijetna realnost — za nekatere prizadete), tako da bi jo skorajda težko naštevati med »darili« leta 1978...

Veselili smo se seveda tudi ob marsičem drugem — kdo bi vse to našteval...

Smo pa se seveda tudi nekoliko jezili, se spomnite? Recimo, zaradi kave, pa bencina. In bali smo se za naše žarnice (ki so, mimogrede, vztrajno svetile — edine v Jugoslaviji). Bentili smo tudi zaradi komunalcev, ki so nas spremenili v drsalne re-kreative...

Toda takšnih reči navadno ob izteku starega leta ne pogrevamo. Čez glavo dovolj jih bomo imeli tudi v prihodnjem letu. Pa še novih si bomo nabrali, kajti naj smo ob poslavljanju od starega leta še tako veselo in optimistično razpoloženi, ne smemo vsaj v kotičku zavesti pozabiti, da se s Silvestrom konča le — list na kalendarju.

Življenje pa, kakršnokoli že je, teče naprej. Stopinjo za stopinjo.

Za nas, Šiškarje, Ljubljance, Slovence, Jugoslovane — z odločnimi in dolgimi koraki...

VSEBINA:

STRAN 2: Naš stenčas

STRAN 3: Vzrok

STRAN 4: Delegatski
žaromet

STRAN 6: Dež prehitel
komunalce

STRAN 7: Dedek Mraz v
»Mojci«

ZDOMCI!

Pridite na srečanje, ki bo v sredo, 27. decembra ob 16. uri v prostorih osnovne šole Ivan Novak-Očka v Vižmarjah.

SREČNO

